Nr. 10. 1931.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 7 marca 1931 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
L. dz. Ad. 56/4.

Katowice, dnia 7 lutego 1931 r.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego

z dnia 7 lutego 1931 r. L. Ad. 56 | 4 w sprawie badania zwierząt racicowych ładowanych względnie wyładowywanych na stacjach kolejowych Województwa Śląskiego.

W celu zapobieżenia rozszerzeniu się i rozwlekaniu pryszczycy zarządzam na czas trwania niebezpieczeństwa tej zarazy na zasadzie par. 9 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409) oraz za zgodą Ministerstwa Rolnictwa, jak następuje:

§ 1.

Zwierzęta racicowe ładowane i wyładowywane na stacjach kolejowych, położonych w obrębie Województwa Śląskiego podlegają — aż do odwołania — tak przy załadowaniu jak i wyładowaniu, badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub przez lekarza weter., upoważnionego do tego przez właściwą władzę.

§ 2.

Szczegóły przeprowadzenia tych badań oraz pobierania należytości za ich wykonanie regulują przepisy powołanego na wstępie rozporządzenia Min. Roln. tudzież rozporządzenia Min. Roln. z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409).

§ 3.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia karane będą według przepisów rozdziału VII. rozporządzenia Prez. Rzplitej z dnia 22. VIII. 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Urzędowej Woj. Śl.".

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 12-go czerwca 1930 r. L. Ad. 1456/20 ogłoszone w Nr. 21 „Gaz. Urz. Woj. Śl." z dnia 27 czerwca 1930 r.

Wojewoda:
w z.
(—) Żurawski
Wicewojewoda.

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 7 lutego 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków, na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 97), na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 31-go marca 1931 roku włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

11. w Województwie Śląskiem—na całym terenie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Za Ministera Pracy i Opieki Społecznej:
(—) T. Szubartowicz.
Podsekretarz Stanu.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 42, z dnia 21. II. 1931 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu.

z dnia 23 stycznia 1931 r.

w sprawie przesunięcia na rok 1931 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411) — przesuwa się na rok podatkowy 1931 z dnia 1 marca do dnia 1. maja 1931 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 13 z dnia 17. II. 1931 r.)

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 25 lutego 1931 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc marzec 1931 roku wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,41 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 48 z dnia 28. II. 1931 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

STAROSTWO KATOWICE d. 19. II. 1931 r.
L. G. 39|26.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 9. II. 1931 r. L. dz. P. II. 850 zawiadamia, że w zagrodach Nawrata w Szarleju i Giełtowskiego Wilhelma w Rudzie przy ul. Sobieskiego 6, stwierdzono zarazę i pomór świń.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 13. II. 1931 r. L. G. 442 zawiadamia, że w miejscowości Orzesze pryszczyca wygasła i oprócz gminy Goczałkowice, cały powiat pszczyński jest wolny od zarazy.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 10 lutego 1931 r. L. dz. P. 433 zawiadamia, że pomiędzy bydłostanem dworu w Czernicy, Pawła Bezucha w Czernicy, w miejscowości Osiny i Łuków stwierdzono pryszczycę u bydła rogatego.

Starostwo Chrzanowskie pismem z dnia 18. II. 1931 r. L. dz. Ch. zw. 10/31 zawiadamia, że stwierdzono pomór świń w folwarku w gminie Rudawa.

Starostwo Będzińskie pismem L. dz. 14|II — 1931 r. zawiadamia, że zaraza wścieklizny psa w Będzinie na przedmieściu Koszelew wygasła.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

MAGISTRAT M. MYSŁOWIC dn. 19. II. 1931 r.
L. dz. VI. Pol. Reg. Targ.

„Magistrat miasta Mysłowic ogłasza niniejszem regulamin targowy dla Miasta Mysłowic z dnia $\frac{\text{4 kwietnia}}{\text{16 maja}}$ 1929 r. oraz zmianą § 12. tegoż regulaminu targowego z dnia $\frac{\text{26 sierpnia}}{\text{11 września}}$ 1930 r.

Naprowadzony regulamin jest wyłożony do publicznego wglądu w tut. Magistracie pokój nr. 22 w czasie od 7—21 marca 1931 roku w godzinach urzędowych.

(—) Caspari.

OBWIESZCZENIE.
Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 21 stycznia 1931 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1924 roku o poczcie, telegrafie i telefonie.

(Ciąg dalszy z N-ru 8-go)

Minister Poczt i Telegrafów ma prawo kontroli, czy są dotrzymywane warunki, pod któremi udzielono osobom prywatnym koncesji lub zezwolenia. Niedotrzymywanie warunków, pod któremi udzielono koncesji lub zezwolenia, jako też naruszenie postanowień niniejszej ustawy uprawnia Ministra Poczt i Telegrafów do cofnięcia koncesji lub zezwolenia. Na żądanie Ministra Spraw Wewnętrznych lub Ministra Spraw Wojskowych, winien Minister Poczt i Telegrafów w takich wypadkach cofnąć koncesje.

Art. 9.

Zakładanie i używanie oddzielnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych, potrzebnych dla własnych celów poszczególnym władzom i urzędom państwowym odbywa się po uprzedniem porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów.

Jednakowoż Minister Spraw Wojskowych może zarządzić we własnym zakresie działania zakładanie, utrzymywanie i używanie oddzielnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych, służących do celów obrony Państwa i do celów służbowych. Ministrowie Poczt i Telegrafów i Spraw Wojskowych ustalą zasady i wypadki, w których władze wojskowe czynić to będą jedynie po porozumieniu się z zarządem Poczt i Telegrafu.

Minister Komunikacji zaś ma prawo zarządzać we własnym zakresie działania dla celów służbowych kolei państwowych zakładanie, utrzymywanie i używanie oddzielnych urządzeń telegraficznych, telefonicznych i sygnałowych na terenach kolejowych.

Utrzymywanie i zawieszanie przewodów telegraficznych i telefonicznych, należących do rozmaitych władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, a zawieszonych na wspólnych słupach, jako też utrzymywanie słupów odbywać się będzie na podstawie porozumienia Ministra Poczt i Telegrafów z innymi zainteresowanymi ministrami, z zachowaniem zasady, że utrzymywanie wykonywa tylko jeden z zainteresowanych zarządów. Zasada ta nie wyklucza jednak samodzielnego działania organów każdego z zarządów przy usuwaniu zepsuć.

Wzajemne świadczenia władz i urzędów państwowych, wynikające z ustępu poprzedniego, ustali rozporządzenie zainteresowanych ministrów.

Art. 10.

Bez koncesji wolno zakładać i utrzymywać w ruchu urządzenia telegraficzne i telefoniczne drutowe:

a) właścicielom gruntów w obrębie granic jednego i tego samego gruntu lub między gruntami, od siebie oddzielonemi, a należącemi do tego samego właściciela, lub połączonemi we wspólnym zarządzie gospodarczym, o ile odległość ich od siebie nie przenosi 25 kilometrów w linji powietrznej i o ile przewody nie przechodzą przez drogę publiczną lub wodę publiczną; o zamierzonej budowie takich urządzeń winien właściciel gruntu donieść właściwej dyrekcji Poczt i Telegrafu, dołączając plan gruntu i budowy linji;

b) właścicielom domów i zakładów przemysłowych w obrębie realności dla wewnętrznego użytku;

c) okrętom dla wewnętrznego porozumiewania się.

Prawo kontroli nad takiemi urządzeniami sprawuje Minister Poczt i Telegrafów.

Art. 11.

Upoważniony do posiadania prywatnej stacji radjotelegraficznej lub radjotelefonicznej jest obo-

wiązany do zachowania w tajemnicy wiadomości, które przejął, a które nie były dla niego przeznaczone, i ujawnić je może jedynie urzędom państwowym.

Art. 12.

Wytwórnie, zajmujące się produkcją aparatów radjotelegraficznych lub radjotelefonicznych, oraz przedsiębiorstwa, handlujące takiemi aparatami, winny zarejestrować się w Ministerstwie Poczt i Telegrafów oraz prowadzić szczegółowy wykaz tych aparatów i ich nabywców.

Nabywcy, z wyjątkiem państwowych władz cywilnych i wojskowych, muszą przy kupnie wykazać się koncesją lub zezwoleniem.

Art. 13.

Przy zakładaniu urządzeń telegraficznych i telefonicznych przysługuje Państwu i jego organom prawo umieszczania, bez odszkodowania, przedmiotów technicznych na publicznych drogach, na placach mostach, wodach i ich brzegach, oraz na gruntach kolejowych, tudzież prawo umieszczania takich przedmiotów, za odszkodowaniem, na prywatnych gruntach, pod i ponad niemi i używania do tych celów nieruchomości prywatnych. W razie niedojścia do skutku dobrowolnej umowy z prywatnymi właścicielami nieruchomości przysługuje Państwu prawo przymusu w drodze administracyjnej. Sprawy sporne co do wysokości odszkodowania rozstrzyga właściwy sąd na żądanie właściciela nieruchomości.

Takie same prawa przysługują koncesjonarjuszom prywatnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych o charakterze publicznym, przeznaczonych do powszechnego użytku, w wykonywaniu warunków koncesji.

Art. 14.

Zarządowi Poczt i Telegrafu przysługuje prawo umieszczania godeł, skrzynek listowych i automatów na wszystkich objektach i miejscach dostępnych dla publiczności, bez uiszczania jakichkolwiek opłat na rzecz właścicieli.

Zarządowi Poczt i Telegrafu przysługuje również prawo umieszczania w sieniach domów szafek listowych dla bezpłatnego doręczania korespondencji mieszkańcom tych domów, oraz prawo udzielania zezwoleń na urządzanie takich szafek przedsiębiorcom prywatnym, bez uiszczania jakichkolwiek opłat na rzecz właścicieli domów.

Nikomu nie wolno używać godeł pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, jako też sygnałów pocztowych bez zezwolenia zarządu Poczt i Telegrafu.

Godła ustala Rada Ministrów na wniosek Ministra Poczt i Telegrafów.

Art. 15.

Tajemnica listów i innych przesyłek pocztowych, telegramów i rozmów telefonicznych jest nienaruszalna.

Za naruszenie tajemnicy uważa się również udzielanie jakichkolwiek wiadomości osobom trzecim o przesyłkach pocztowych i korespondencji telegraficznej i telefonicznej.

Zatrzymywanie, przeglądanie, zajęcie i otwieranie przesyłek pocztowych oraz telegramów i udzielanie o nich wiadomości jest dopuszczalne tylko w wypadkach, prawem przewidzianych.

Postanowienie ustępu 1 — 3 niniejszego artykułu mają zastosowanie również do koncesjonarjuszy prywatnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych, przeznaczonych do powszechnego użytku, oraz do ich personelu.

Uszkodzone przesyłki pocztowe, z wyjątkiem listów zamkniętych, jako też przesyłki niedoręczalne, mogą być otwarte przez urzędy pocztowe w trybie, przewidzianym ordynacją pocztową.

Odnośnie do korespondencji zagranicznej przepisy trzech pierwszych ustępów niniejszego artykułu mają zastosowanie wyłącznie na zasadach wzajemności.

Przesyłki, nadawane w stanie otwartym, nie korzystają z ochrony tajemnicy pocztowej; nie uwalnia to atoli poczty od zachowania tajemnicy tej korespondencji wobec osób prywatnych.

Art. 16.

Przesyłek, powierzonych poczcie, nie wolno ze skutkiem prawnym zająć ani sądownie, ani w jakikolwiek inny sposób, ani też obciążyć zastawem, dopóki nie będą oddane odbiercy lub zwrócone nadawcy.

Wyjątki dopuszczalne są tylko na podstawie obowiązujących ustaw państwowych.

Art. 17.

Minister Poczt i Telegrafów oznacza opłaty i określa warunki, pod jakiemi odbywać się ma przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie przesyłek pocztowych i telegramów oraz używanie telefonów, nie naruszając konwencyj międzynarodowych.

(Ciąg dalszy nastąpi)

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 12 z dnia 14. II. 1931 r.)

Dowody tożsamości koni D. nr. 172807 i D. 172808 jako zagubione unieważniam.

Paulina Koehler

Mysłowice, ul. Powstańców 9 (Hotel Francuski)

Druk. J. Eichhorn, Katowice.